

til at afspejle sig i debatten her i dag, men for os er det altså vigtigt – og vigtigst – at børneperspektivet bliver det altafgørende. Det må ikke være magtkampen mellem mødreinteresser og fædreinteresser, der bliver det afgørende.

Vi er i hvert fald indstillet på under det kommende udvalgsarbejde at gå ind i en meget seriøs snak omkring de her problemer, tage os den tid, som der skal til for at gennemarbejde det her, og det udgangspunkt, vil jeg godt sige, der så til gengæld ligger fra justitsministeren, synes vi giver os et rigtig godt fundament at arbejde videre på.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ja, jeg lyttede med interesse til Socialdemokratiets holdning til det her forslag, for det er jo ikke ret mange ubekendt, at der har været en voldsom debat om, hvorvidt det virkelig skulle være sådan, at hvis den enlige kvinde ikke vil oplyse, hvem der er barnets far, så skal man i sidste omgang kunne forestille sig, at den kvinde skal i fængsel, hvis hun ikke vil det.

Det kunne jeg godt tænke mig at få uddybet Socialdemokratiets holdning til. Er det virkelig sådan, er det virkelig det menneskesyn, som Socialdemokratiet vil lægge frem, at en kvinde, der af forskellige årsager ikke ønsker at oplyse mandens eller faderens navn, skal i fængsel i den sidste ende? Er det ikke en grov nedvurdering af kvinden? Er det ikke en grov, urimelig handling over for den kvinde, som ikke vil oplyse det her? Det kan ikke være rigtigt.

Er det ikke noget, man vil se på en gang til?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Ja, umiddelbart forekommer det, som om hr. Peter Skaarup ikke rigtig har læst lovforslaget, og hvad der rent faktisk står deri, måske heller ikke helt lyttet til, hvad jeg sagde i min ordførertale, for jeg tilkendegav netop meget klart, at vi var meget godt tilfreds med, at der ikke, som det er fremgået af debatten, er lagt an til en skærpet linje i forhold til det spørgsmål her.

Der er ikke tale om – jeg vil nærmere sige netop tværtimod – at det som i dag vil være strafbart for moderen at nægte at give oplysninger til statsamtet. Indbringes sagen derimod for retten, jamen så kan retten anvende de samme vidnesanktionsmidler over for moderen som i dag.

Vi er godt tilfreds med, at der ikke er lagt an til en skærpet kurs, men jeg vil sige: Vi er endda mange fold mere tilfreds med, at man her lægger an til at gå ind og give den rådgivning, den vejledning, sådan at moderen frivilligt giver de oplysninger, og det er vi ud fra, som jeg hele vejen igennem gav udtryk for i min ordførertale, at det er af hensyn til den tarv, som vi mener vi bør varetage på børnenes vegne.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg må sige til fru Lissa Mathiasen, at jeg synes, det fremgår meget klart af § 8, stk. 1, at moderen skal oplyse, hvem der er eller kan være barnets far. Skal oplyse – det synes jeg er det springende punkt. Og der synes jeg, når vi nu skal revidere hele det her lovkompleks – det er jo ikke bare en tilfældig lappeting, vi taler om her i dag, det er hele det lovkompleks, der regulerer forholdet mellem mand og kvinde og børnenes tarv i forbindelse med det her – at det ville være rimeligt, at Socialdemokratiet går mere seriøst ind og ser på: Skal det virkelig være konsekvensen, at der kan laves de her meget hårde sanktioner, hårde sanktioner mod kvinden?

Kan det virkelig være rigtigt? Er det virkelig det, man vil argumentere for fra Socialdemokratiets side?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det her lovforslag er simpelt hen for vigtigt til, at vi har sådan en populistisk platsbytte.

Det, det handler om, er, at man altid skal oplyse, hvem der er faderen. Det står også i den gældende lovgivning. Er fru Lissa Mathiasen ikke enig med mig i det?

Det næste er, at den eneste ændring er, at statsamtene ikke længere kan give en fritagelsesmeddelelse, det vil sige, at man skal omkring domstolene. Er fru Lissa Mathiasen ikke enig med mig i det?

Jeg synes, vi skal holde os til den diskussion, som er meget interessant, og hvor vi i SF's folketingsgruppe heller ikke er enige i forslaget, men det er det, vi skal snakke om, og ikke det dér med fængsel og forvaring, og jeg ved ikke hvad.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg troede, vi var kommet så langt i debatten, at det også selv her i Folketingssalen var lykkedes